

ὦ πατρίδα μου καυμένη, ἔλα ὄω με ἑρηφάνεια,
 Κόψε ρόδα, κόψε κρίνα, κόψε δάφνινα κλαδιὰ,
 Μὲ τὰ μητρικά σου χέρια πλέξε ἀμάραντα στεφάνια
 Καὶ στεφάνωσε ἔς τὸ μνήμα τὰ νεκρά σου τὰ παιδιὰ.

ὦ πατρίδα μου καυμένη, τὸ γλυκόλαλό σου στόμα
 Μὲ τὸ ὕστερον φίλί σου τέτοιο λόγο ἄς τοὺς ἑπῇ:
 — Κοιμηθῆτε δοξασμένοι! Σεῖς μὲ ἀγιάσατε τὸ χῶμα
 Καὶ ξεπλύνετε μὲ αἷμα καὶ τῶν ἄλλων τὴν ἑτροπή!

